

Број: 17-14-1-584-2/17
Сарајево, 22. фебруар 2017. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

Предмет: Сагласност за ратификацију конвенције,
тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Међународна конвенција о спречавању аката нуклеарног тероризма коју је Босна и Херцеговина потписала 07. децембра 2005. године.

Будући да је Министарство иностраних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање БиХ овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације.

С поштовањем,

BOSNA I HERCEGOVINA
ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

PRIMLJENO: 22.02.2017			
Organizaciona jedinica	Klasifikacione oznake	Godni broj	Broj priloga
0102	05-2	565	1/1

В

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР
Борис Буха

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-23-05-5-39528-2/16

Datum: 15.02.2017.godine

17-02-2017

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

17 14-1 384-1

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji Međunarodne konvencije o sprečavanju akata nuklearnog terorizma, dostavlja se

U prilogu akta dostavljamo nacrt Odluke o ratifikaciji Međunarodne konvencije o sprečavanju akata nuklearnog terorizma, koju je Bosna i Hercegovina potpisala 07. decembra 2005. godine.

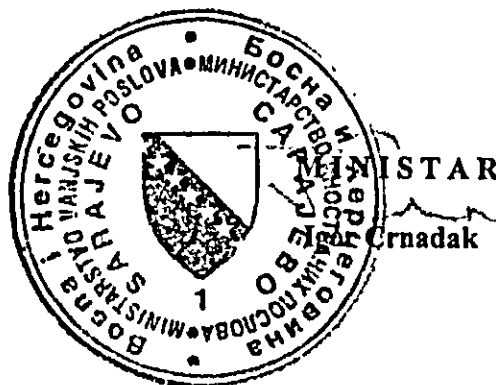
Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 79. redovnoj sjednici, održanoj 7. septembra 2005. godine donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine Međunarodnoj konvenciji za sprečavanje akata nuklearnog terorizma i ovlastilo stalnog predstavnika Bosne i Hercegovine pri Ujedinjenim nacijama da potpiše navedenu Konvenciju.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 85. sjednici, održanoj 08. decembra 2016. godine, utvrdilo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Međunarodne konvencije o sprečavanju akata nuklearnog terorizma

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odgovarajućim odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj 29/00 i 32/13), provede postupak ratifikacije navedenog Ugovora.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

Međunarodna konvencija o sprečavanju akata nuklearnog terorizma

Države ugovornice ove Konvencije

Imajući u vidu ciljeve i principe Povelje Ujedinjenih naroda u vezi s održavanjem međunarodnog mira i sigurnosti, te unapređenjem dobrosusjedskih i prijateljskih odnosa i saradnje među državama,

Pozivajući se na Deklaraciju povodom pedesetogodišnjice Ujedinjenih naroda od 24. oktobra 1995. godine,

Priznajući pravo svih država da razvijaju i primjenjuju nuklearnu energiju u miroljubive svrhe i njihove legitimne interese u potencijalnim koristima koji će proizilaziti iz miroljubive primjene nuklearne energije,

Imajući u vidu Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala iz 1980. godine,

Duboko zabrinuti zbog eskalacije terorističkih djela u svim oblicima i manifestacijama po čitavom svijetu,

Pozivajući se na Deklaraciju o mjerama za eliminaciju međunarodnog terorizma u prilogu Rezolucije Generalne skupštine, broj: 49/60, od 9. decembra 1994. godine, u kojoj, između ostalog, države članice Ujedinjenih naroda ponovno potvrđuju svoju bezrezervnu osudu svih terorističkih djela, metoda i prakse kao kriminalnih i neopravdanih, bez obzira na to gdje i sa čije strane bili počinjeni, uključujući one koji ugrožavaju prijateljske odnose među državama i narodima i prijete teritorijalnom integritetu i sigurnosti država,

Konstatirajući da je Deklaracija također ohrabrila države da hitno izvrše pregled obima postojećih međunarodnih pravnih odredbi o prevenciji, suzbijanju i eliminaciji terorizma u svim njegovim oblicima i manifestacijama, s ciljem osiguravanja sveobuhvatnog pravnog okvira koji će obuhvatiti sve aspekte ove stvari,

Pozivajući se na Rezoluciju Generalne skupštine, broj: 51/210, od 17. decembra 1996. godine, i Deklaraciju koja dopunjava Deklaraciju iz 1994. godine, o mjerama za eliminaciju međunarodnog terorizma, koja je u prilogu iste,

Pozivajući se također na to da je, u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine, broj: 51/210, osnovan ad hoc komitet koji bi razradio, između ostalog, Međunarodnu konvenciju o sprečavanju akata nuklearnog terorizma, koja dopunjava postojeće srodne međunarodne instrumente,

Konstatirajući da djela nuklearnog terorizma mogu imati za rezultat najozbiljnije posljedice i mogu predstavljati prijetnju međunarodnom miru i sigurnosti,

Konstatirajući također da postojeće multilateralne pravne odredbe ne tretiraju adekvatno takve napade,

Uvjereni u hitnu potrebu jačanja međunarodne saradnje među državama u stvaranju i usvajanju efikasnih i praktičnih mjera za prevenciju takvih terorističkih akata, te proganjanju i kažnjavanju njihovih počinitelja,

Konstatirajući da se aktivnostima vojnih snaga država rukovodi na osnovu pravila međunarodnog prava izvan okvira ove Konvencije i da isključenje izvjesnih akcija iz nadležnosti ove Konvencije ne znači toleranciju ili ne ozakonjuje inače nezakonita djela, ili ne sprečava progon prema drugim zakonima,

Dogovorile su se o sljedećem:

Član 1.

U svrhu ove Konvencije:

1. "Radioaktivni materijal" znači nuklearni materijal i ostale radioaktivne supstance koje sadrže nuklide koji se spontano raspadaju (proces praćen emisijom jedne ili više vrsta jonizirajućeg zračenja, kao naprimjer, alfa, beta, neutronske čestice i gama zrake), a koje mogu, zbog svojih radioloških ili fizionih svojstava, prouzrokovati smrt, ozbiljne fizičke povrede ili značajne štete na imovini ili okolini.

2. "Nuklearni materijal" znači plutonij, izuzev onog s koncentracijom izotopa koja prelazi 80 posto u plutoniju-238; uraniju-233; obogaćen izotopom 235 ili 233; uranij koji sadrži mješavinu izotopa kao što se nalazi u prirodi, osim u obliku rude ili rudnih ostataka; ili bilo koji materijal koji sadrži jedan ili više, spomenutih u gornjem dijelu teksta;

Pri tome, "uranij obogaćen izotopima 235 ili 233" znači uranij koji sadrži izotop 235 ili 233, ili oba u takvom iznosu da odnos zbira ovih izotopa prema izotopu 238 bude veći od odnosa izotopa 235 prema izotopu 238 koji se javlja u prirodi.

3. "Nuklearni objekt" znači:

- (a) svaki nuklearni reaktor, uključujući reaktore montirane na plovila, vozila, zrakoplove ili kosmičke objekte za primjenu kao izvor energije, kako bi se pokretala takva plovila, vozila, zrakoplovi ili kosmički objekti, ili u bilo koju drugu svrhu;
- (b) svako postrojenje ili sredstvo koje se koristi za proizvodnju, skladištenje, preradu ili transport radioaktivnog materijala.

4. "Uređaj " znači:

- (a) svaki nuklearni eksplozivni uređaj; ili
- (b) svaki uređaj koji raspršuje radioaktivni materijal ili emitira zračenje koje može, zbog svojih radioloških svojstava, prouzrokovati smrt, ozbiljnu fizičku povredu ili značajno oštećenje imovine ili okoline.

5. "Državni ili vladin objekt" uključuje svaki stalni ili privremeni objekt, ili sredstvo koje koriste ili angažiraju predstavnici države, članovi vlade, zakonodavstvo ili sudstva, ili zvaničnici, ili službenici države, ili bilo koje javne vlasti, ili subjekti, ili zaposleni, ili zvaničnici neke međuvladine organizacije u vezi sa svojim službenim dužnostima.

6. "Vojne snage države" označavaju oružane snage države koje su organizirane, obučene i opremljene prema svojim unutarnjim propisima, s primarnim ciljem nacionalne odbrane ili sigurnosti, i osobe koje djeluju kao podrška ovih oružanih podsnaga, koje su pod njihovim formalnim zapovjedništvom, kontrolom i odgovornošću.

Član 2.

1. Svaka osoba čini krivično djelo u smislu ove Konvencije, ako ta osoba nezakonito i namjerno:

- (a) posjeduje radioaktivni materijal, ili izrađuje ili posjeduje uređaj:
  - (i) s namjerom da prouzrokuje smrt ili tešku tjelesnu povredu; ili
  - (ii) s namjerom da prouzrokuje značajno oštećenje imovine ili životne sredine;

(b) na bilo koji način koristi radioaktivni materijal ili uređaj, ili koristi ili oštećuje nuklearne objekte na način koji oslobađa, ili postoji opasnost da oslobodi radioaktivni materijal:

- (i) s namjerom da prouzrokuje smrt ili tešku tjelesnu povredu,
- (ii) s namjerom da prouzrokuje značajno oštećenje imovine ili okoline, ili
- (iii) s namjerom da prisili fizičku ili pravnu osobu, međunarodnu organizaciju ili državu da učini, ili se suzdrži od činjenja neke radnje.

2. Svaka osoba također čini krivično djelo, ako ta osoba:

(a) prijeti, u okolnostima koje ukazuju na vjerodostojnost prijetnje, da će počiniti krivično djelo navedeno u stavu 1(b) ovog člana; ili

(b) zahtijeva nezakonito i namjerno radioaktivni materijal, uređaj ili nuklearni objekt putem prijetnje, u okolnostima koje ukazuju na ozbiljnost prijetnje, ili primjenom sile.

3. Svaka osoba također čini krivično djelo, ako ta osoba pokuša izvršenje djela navedenog u stavu 1. ovog člana.

4. Svaka osoba također čini krivično djelo, ako ta osoba:

(a) učestvuje kao saučesnik u djelu navedenom u stavu 1., 2. ili 3. ovog člana; ili

(b) organizira ili upućuje druge da čine djelo navedeno u stavu 1., 2. ili 3. ovog člana; ili

(c) na bilo koji drugi način doprinosi izvršenju jednog ili više djela navedenih u stavu 1., 2. ili 3. ovog člana od strane grupe osoba koje djeluju sa zajedničkim ciljem; takav doprinos se smatra namjernim i učinjen s ciljem nastavljanja opće kriminalne aktivnosti ili s ciljem te grupe, ili se čini uz saznanje o namjeri grupe da počinio odnosno krivično djelo ili djela.

Član 3.

Konvencija neće biti primjenjivana kad se krivično djelo učini u okviru jedne države, kada su navodni počinitelj i žrtve državljani te države, kada se navodni počinitelj nalazi na teritoriju te države i kada ni jedna druga država nema osnove da primijeni nadležnost prema članu 9., stav 1. ili 2., osim što će odredbe članova 7., 12., 14., 15., 16. i 17., prema potrebi, biti primjenjivane u tim slučajevima.

Član 4.

1. Ništa u ovoj Konvenciji neće utjecati na druga prava, obaveze i odgovornosti država i pojedinaca prema međunarodnom pravu, posebno ciljevima i principima Povelje Ujedinjenih naroda i međunarodnog humanitarnog prava.

2. Aktivnosti oružanih snaga tokom oružanog sukoba, onako kako se ti pojmovi definiraju prema međunarodnom humanitarnom pravu, koje su regulirane tim pravom, a ne ovom Konvencijom, kao i aktivnosti koje poduzimaju vojne snage države pri vršenju njihovih službenih dužnosti, u onoj mjeri u kojoj ih reguliraju druga pravila međunarodnog prava, nisu regulirane ovom Konvencijom.

3. Odredbe stava 2. ovog člana neće biti tumačene kao odobravanje ili ozakonjivanje inače nezakonitih djela, niti će spriječiti gonjenje prema drugim zakonima.

4. Ova se Konvencija ne odnosi, niti se može tumačiti kao da se odnosi, ni na koji način, na pitanje zakonitosti primjene ili prijetnje primjenom nuklearnog oružja od strane država.

Član 5.

Svaka država ugovornica će usvojiti one mjere koje mogu biti potrebne:

(a) da utvrdi kao krivična djela, prema svom nacionalnom zakonodavstvu, ona djela koja su utvrđena u članu 2.;

(b) da ta djela učini kažnjivim pomoću odgovarajućih kazni, koje uzimaju u obzir ozbiljan karakter ovih djela.

Član 6.

Svaka država ugovornica će usvojiti one mjere koje bi mogle biti potrebne, uključujući, kad je to pogodno, domaće zakonodavstvo, kako bi osigurala da se krivična djela u okviru ove Konvencije, posebno kad im je namjera, ili su sračunata na to da proizvedu stanje straha u javnosti, ili grupi osoba, ili posebnih osoba, kada se ne mogu ni u kojim okolnostima opravdavati, uzimanjem u obzir političke, filozofske, ideološke, rasne, etničke, religijske ili bilo koje slične prirode, te se kažnjavaju kaznama koje su u skladu s njihovim ozbiljnim karakterom.

Član 7.

1. Države ugovornice će sarađivati putem:

(a) poduzimanja svih izvodljivih mjera, uključujući, ako je to potrebno, prilagođavanje njihovog nacionalnog zakonodavstva, kako bi spriječile i suprotstavile se pripremama na svojem državnom teritoriju za činjenje u okviru ili izvan svojeg teritorija krivičnih djela navedenih u članu 2., uključujući mjere zabrane na njihovim državnim teritorijima ilegalnih aktivnosti osoba, grupa i organizacija koje ohrabruju, potiču, organiziraju, svjesno finansiraju ili svjesno pružaju tehničku pomoć ili informacije, ili se uključuju u izvršenje tih djela;

(b) razmjene tačnih i potvrđenih informacija u skladu s njihovim nacionalnim zakonodavstvom na način i u skladu s uvjetima koji su ovdje predviđeni, a koordinirajući administrativne i druge mjere koje se, prema potrebi poduzimaju, kako bi bila otkrivena, spriječena, suzbijena i istražena krivična djela navedena u članu 2., i također kako bi bili pokrenuti krivični postupci protiv osoba za koje se sumnja da su počinile ta krivična djela. Država ugovornica će posebno poduzeti odgovarajuće mjere kako bi, bez odlaganja, obavijestila druge države koje se spominju u članu 9. u pogledu počinjenih krivičnih djela navedenih u članu 2., kao i pripremama da se takva krivična djela učine, a o kojima postoje saznanja, i također da obavijesti, kad je to moguće, međunarodne organizacije.

2. Države ugovornice će poduzeti odgovarajuće mjere u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom da sačuvaju tajnost takvih eventualnih povjerljivih podataka koje prime na osnovu odredbi ove Konvencije od druge države ugovornice ili učešćem u aktivnostima koje se vrše u cilju primjene ove Konvencije. Ako države ugovornice pribave povjerljive podatke međunarodnim organizacijama, bit će poduzeti koraci, kako bi se osiguralo da povjerljivost takvih informacija bude zaštićena.

3. Države ugovornice neće biti u obavezi, na osnovu ove Konvencije, da pružaju bilo kakve informacije koje ne smiju da pružaju u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, ili kojima se ugrožava sigurnost dotične države, ili fizička zaštita nuklearnog materijala.

4. Države ugovornice će informirati generalnog sekretara Ujedinjenih naroda o svojim nadležnim organima i koordinatorima za vezu, odgovornima za slanje i primanje

podataka koji se odnose na ovaj član. Generalni sekretar Ujedinjenih naroda će prenijeti takve informacije u vezi s nadležnim organima i koordinatorima za vezu svim državama ugovornicama i Međunarodnoj agenciji za atomsku energiju. Takvi organi i koordinatori za vezu moraju biti stalno dostupni.

Član 8.

U cilju sprečavanja krivičnih djela predviđenih ovom Konvencijom, države ugovornice će učiniti sve napore kako bi usvojile adekvatne mjere za zaštitu radioaktivnog materijala, uzimajući u obzir odgovarajuće preporuke i funkcije Međunarodne agencije za atomsku energiju.

Član 9.

1. Svaka država ugovornica će poduzeti one mjere koje bi mogle biti potrebne da uspostavi svoju nadležnost nad krivičnim djelima utvrđenim u članu 2., kad:

- (a) je djelo učinjeno na državnom teritoriju te države; ili
- (b) je djelo učinjeno na brodu koji plovi pod zastavom te države, ili avionu, koji je bio registriran prema zakonima te države u vrijeme kad je djelo učinjeno; ili
- (c) je djelo učinio državljanin te države.

2. Država ugovornica može također uspostaviti svoju nadležnost nad takvim djelom, kad:

- (a) je djelo učinjeno protiv državljanina te države; ili
- (b) je djelo učinjeno na državnom ili vladinom objektu te države u inozemstvu, uključujući ambasade ili druga diplomatsko-konzularna predstavništva te države; ili
- (c) je djelo učinila osoba bez državljanstva, koja ima uobičajeno boravište na teritoriju te države; ili
- (d) je djelo učinjeno u pokušaju da se ta država prisili da učini, ili se suzdrži od činjenja neke radnje;
- (e) ili je djelo učinjeno u avionu, kojim raspolaže vlada te države.

3. Nakon ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj Konvenciji, svaka država ugovornica će obavijestiti generalnog sekretara Ujedinjenih naroda o nadležnosti koju je uspostavila prema svom nacionalnom zakonodavstvu u skladu sa

stavom 2. ovog člana. U slučaju bilo kakve promjene, dotična država ugovornica treba odmah obavijestiti generalnog sekretara.

4. Svaka država ugovornica će također poduzeti one mjere koje bi mogle biti potrebne da se uspostavi nadležnost nad krivičnim djelima utvrđenim u članu 2., u slučajevima kada je navodni počinitelj prisutan na njenom državnom teritoriju, a ona tu osobu ne izruči bilo kojoj od država ugovornica koje su uspostavile svoju nadležnost u skladu sa stavom 1. ili 2. ovog člana.

5. Ova Konvencija ne isključuje primjenu krivične nadležnosti, koju je država ugovornica uspostavila u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 10.

1. Po prijemu informacije da je učinjeno krivično djelo navedeno u članu 2., ili je izvršenje djela u toku na teritoriju države ugovornice, ili je osoba koja je učinila, ili se sumnja da je učinila takvo djelo, možda prisutna na njenom teritoriju, dotična država ugovornica će poduzeti mjere koje mogu biti potrebne u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom, da istraži činjenice sadržane u takvoj informaciji.

2. Nakon što se uvjeri da joj okolnosti daju za pravo, država ugovornica, na čijem državnom teritoriju se nalazi počinitelj, ili navodni počinitelj, poduzet će odgovarajuće mjere, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, tako da osigura prisustvo te osobe u svrhu krivičnog gonjenja ili izručenja.

3. Svaka osoba, u vezi s kojom se poduzimaju mjere navedene u stavu 2. ovog člana, imat će pravo:

(a) da stupi odmah u kontakt s najbližim odgovarajućim predstavnikom države čiji je državljanin ili koja je inače ovlaštena da štiti prava te osobe ili, ako je ta osoba bez državljanstva, države na čijem državnom teritoriju ta osoba ima uobičajeno boravište;

(b) da je posjeti predstavnik te države;

(c) da bude obaviještena o svojim pravima prema tačkama (a) i (b).

4. Prava iz stava 3. ovog člana bit će ostvarena u skladu sa zakonima i propisima države na čijem teritoriju se nalazi prekršitelj ili navodni prekršitelj, pod uvjetom da postoji odredba da navedeni zakoni i propisi moraju omogućiti potpunu provedbu ciljeva zbog kojih su ustanovljena prava prema stavu 3.

5. Odredbe stavova 3. i 4. ovog člana neće ometati pravo bilo koje države ugovornice koja postavlja zahtjev za nadležnošću u skladu sa članom 9., stav 1(c) ili 2(c), da pozove Međunarodni komitet Crvenog križa, kako bi stupio u vezu i posjetio navodnog počinitelja.

6. Kad neka država ugovornica, u skladu s ovim članom, pritvori neku osobu, ona će odmah obavijestiti, direktno ili preko generalnog sekretara Ujedinjenih naroda, države ugovornice koje su uspostavile nadležnost u skladu s članom 9., stav 1. i 2., i ako to smatra preporučljivim, eventualno druge zainteresirane države ugovornice, o činjenici da je ta osoba u pritvoru, i o okolnostima koje opravdavaju stavljanje te osobe u pritvor. Država, koja vrši istragu iz stava 1. ovog člana, odmah će obavijestiti navedene države ugovornice o svojim nalazima, uz navođenje da li namjerava vršiti jurisdikciju.

Član 11.

1. Država ugovornica, na čijem teritoriju se nalazi navodni počinitelj će, u slučajevima na koje se primjenjuje član 9., ako ne izruči tu osobu, biti obavezna, bez izuzetka, i bez obzira na to da li je djelo učinjeno na njenom teritoriju, uputiti predmet, bez nepotrebnog odlaganja, svojim nadležnim organima u svrhu gonjenja, postupajući u skladu sa zakonima te države. Ti organi će donijeti svoju odluku na isti način kao u slučaju bilo kojeg drugog ozbiljnog djela, prema zakonima te države.

2. Kada god je nekoj državi ugovornici dopušteno, prema njenom nacionalnom pravu, da izruči, ili na neki drugi način preda jednog od svojih državljana samo pod uvjetom da ta osoba bude vraćena u tu državu radi izdržavanja kazne koja je izrečena kao rezultat sudskog procesa ili postupka za koji je traženo izručenje ili predaja te osobe, a ta država i država koja traži izručenje te osobe saglase se sa tom opcijom i drugim uvjetima koje eventualno smatraju prikladnim, takvo uvjetno izručenje ili predaja bit će dovoljni za izvršenje obaveze predviđene stavom 1. ovog člana.

Član 12.

Svakoj osobi, koja bude pritvorena ili u odnosu na koga se poduzimaju neke druge mjere ili postupci u vezi s ovom Konvencijom, bit će zagarantiran pravičan postupak, uključujući uživanje svih prava i garancija u skladu sa zakonom države na čijem

teritoriju se ta osoba nalazi i važećim odredbama međunarodnog prava, uključujući međunarodno pravo o ljudskim pravima.

Član 13.

1. Krivična djela navedena u članu 2. bit će smatrana djelima za koja je predviđeno izručenje u bilo kojem sporazumu o ekstradiciji, koji postoji između bilo kojih država ugovornica prije stupanja na snagu ove Konvencije. Države ugovornice se obavezuju na to da takva djela uključe kao djela koja dozvoljavaju izručenje u svakom sporazumu o ekstradiciji koji one budu kasnije zaključile.

2. Kada neka država ugovornica, koja uvjetuje ekstradiciju postojanjem ugovora, primi zahtjev za izručenje od druge države ugovornice s kojom nema ugovor o ekstradiciji, država od koje je to traženo može, po svom nahođenju, smatrati ovu Konvenciju pravnom osnovom za izručenje u pogledu djela navedenih u članu 2. Izručenje podliježe drugim uvjetima predviđenim pravnim sistemom države od koje je ono traženo.

3. Države ugovornice, koje ne uvjetuju izručenje postojanjem ugovora, priznat će djela navedena u članu 2. kao djela koja mogu dovesti do izručenja između njih, pod uvjetima predviđenim pravnim sistemom države od koje je zatraženo izručenje.

4. Ako je to potrebno, djela navedena u članu 2. bit će tretirana u svrhu izručenja među državama ugovornicama kao da su ta djela učinjena ne samo na mjestu gde su se dogodila, nego i na teritoriju država koje su uspostavile nadležnost u skladu s članom 9., stav 1. i 2.

5. Odredbe svih ugovora o ekstradiciji i dogovora među državama ugovornicama u pogledu djela navedenih u članu 2. smatrat će se izmijenjenim među državama ugovornicama u mjeri u kojoj one nisu u skladu s ovom Konvencijom.

Član 14.

1. Države ugovornice pružit će jedna drugoj najveću moguću pomoć u vezi s istragom ili krivičnim postupkom, ili postupkom izručenja vođenim u pogledu krivičnih djela navedenih u članu 2., uključujući pomoć u pribavljanju dokaza koje imaju na raspolaganju za te postupke.

2. Države ugovornice će izvršavati svoje obaveze iz stava 1. ovog člana u vezi s eventualnim ugovorima ili drugim sporazumima o uzajamnoj pravnoj pomoći koji među njima mogu postojati. U odsustvu takvih ugovora ili sporazuma, države ugovornice će pružiti jedna drugoj pomoć, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 15.

Nijedno od krivičnih djela navedenih u članu 2. neće se smatrati, u svrhu izručenja ili uzajamne pravne pomoći, političkim krivičnim djelom ili djelom koje je povezano sa političkim krivičnim djelom, ili djelom koje je inspirirano političkim motivima. Prema tome, zahtjev za izručenje ili za uzajamnom pravnom pomoći, koji se zasniva na takvom djelu, ne bi smio biti odbijen isključivo zbog toga što se radi o političkom krivičnom djelu ili djelu koje je povezano sa političkim krivičnim djelom, ili djelom inspiriranim političkim motivima.

Član 16.

Ništa u ovoj Konvenciji neće se tumačiti tako da nameće obavezu izdavanja ili uzajamnog pružanja pravne pomoći, ako država ugovornica od koje se to traži ima osnovane razloge da vjeruje da je zahtjev za izdavanjem radi krivičnih djela navedenih u članu 2., ili za uzajamnom pravnom pomoći u pogledu takvih djela, podnesen u svrhu krivičnog gonjenja ili kažnjavanja osobe po osnovu rase, vjeroispovijesti, nacionalnosti, etničkog porijekla ili političkog uvjerenja, ili da bi udovoljavanje zahtjevu dovelo do toga da bude ugrožen položaj te osobe iz bilo kojeg od ovih razloga.

Član 17.

1. Osoba koja je pritvorena ili izdržava kaznu na teritoriju jedne od država ugovornica čije se prisustvo traži u drugoj državi ugovornici radi svjedočenja, prepoznavanja ili osiguravanja pomoći na neki drugi način radi pribavljanja dokaza za istragu ili krivičnog gonjenja djela prema ovoj Konvenciji, može biti transferirana, ako budu ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) ako ta osoba slobodno i svjesno da svoj pristanak; i

(b) ako se nadležni organi obje države saglase, a uvjeti budu takvi da ih obje države smatraju odgovarajućima.

2. Za potrebe ovog člana:

(a) država, u koju se osoba transferira, imat će ovlasti i obavezu da osobu koja se transferira drži u pritvoru, osim ako drugačije nije traženo ili odobreno od strane države iz koje je ta osoba transferirana;

(b) država, u koju se osoba transferira će, bez odlaganja, izvršiti svoju obavezu vraćanja osobe u pritvor države iz koje je ta osoba transferirana, kako je unaprijed dogovoreno, ili kako je inače dogovoreno, od strane nadležnih organa obje države;

(c) država, u koju se osoba transferira, neće zahtijevati od države iz koje se osoba transferira da pokrene postupak izručenja radi povratka te osobe;

(d) osobi, koja se transferira, u rok izdržavanja kazne u državi iz koje se transferira, bit će uračunato vrijeme provedeno u pritvoru u državi u koju se transferira.

3. Ukoliko se država ugovornica, iz koje se osoba transferira, u skladu s ovim članom sa tim saglasi, ta osoba, bez obzira na svoje državljanstvo, neće biti krivično gonjena ili zadržana u pritvoru, ili podvrgnuta bilo kakvom ograničavanju svoje lične slobode na teritoriju države u koju se ta osoba transferira u pogledu postupaka ili uvjerenja prije svog odlaska sa teritorija države iz koje se ta osoba transferira.

Član 18.

1. Nakon zapljene ili drugog načina preuzimanja kontrole nad radioaktivnim materijalom, uređajima ili nuklearnim objektima, nakon što je krivično djelo iz člana

2. učinjeno, država ugovornica u posjedu istih će:

(a) poduzeti mjere za osiguranje da radioaktivni materijal, uređaj ili nuklearni objekt bude bezopasan;

(b) osigurati da se nuklearni materijal drži u skladu sa zaštitnim mjerama Međunarodne agencije za atomsku energiju; i

(c) obratiti pažnju na preporuke za fizičku zaštitu i zdravstvene i sigurnosne standarde, koje je objavila Međunarodna agencija za atomsku energiju.

2. Po završetku postupaka povezanih s krivičnim djelom navedenim u članu 2., ili ranije, ako se to zahtijeva međunarodnim pravom, radioaktivni materijal, uređaj ili

nuklearni objekt treba vratiti, nakon konsultacija (posebno, u vezi sa načinom vraćanja i skladištenja), zajedno sa državama ugovornicama kojih se to tiče, državi ugovornici kojoj to pripada, državi ugovornici čiji je državljanin ili rezident fizička ili pravna osoba koja posjeduje takav radioaktivni materijal, uređaj ili objekt, ili državi ugovornici sa čijeg teritorija su oni bili ukradeni, ili na neki drugi način nezakonito pribavljeni.

3. (a) Kad je državi ugovornici zabranjeno, nacionalnim ili međunarodnim pravom, da vrati ili prihvati takav radioaktivni materijal, uređaj ili nuklearni objekt, ili kad se odnosne države ugovornice saglase, prema stavu 3(b) ovog člana, država ugovornica u posjedu radioaktivnog materijala, uređaja ili nuklearnog objekta će nastaviti da poduzima korake opisane u stavu 1. ovog člana; takav radioaktivni materijal, uređaji ili nuklearni objekti trebaju biti upotrijebljeni isključivo u miroljubive svrhe;

(b) Ako je protuzakonito da država ugovornica, koja je u posjedu radioaktivnog materijala, uređaja ili nuklearnih objekata, posjeduje takav materijal, uređaje ili objekte, ta država će se pobrinuti da oni budu stavljeni što prije u posjed države u kojoj je takvo posjedovanje zakonito i koja je, kad je to potrebno, dala garancije u skladu sa zahtjevima iz stava 1. ovog člana u konsultacijama sa tom državom, kako bi se oni učinili neškodljivima; takav radioaktivni materijal, uređaji ili nuklearni objekti bit će korišteni isključivo u miroljubive svrhe.

4. Ako radioaktivni materijal, uređaji ili nuklearni objekti, na koje se poziva stav 1. i 2. ovog člana, ne pripadaju bilo kojoj od država ugovornica, ili državljaninu ili rezidentu države ugovornice, i nisu ukradeni, ili na neki drugi način nezakonito pribavljeni sa teritorija države ugovornice, ili ako nijedna država nije spremna da primi takve objekte prema stavu 3. ovog člana, posebna odluka u vezi s njihovim raspolaganjem će, prema stavu 3(b) ovog člana, biti donesena nakon konsultacije između odnosnih država i eventualnih relevantnih međunarodnih organizacija.

5. Za potrebe stavova 1., 2., 3. i 4. ovog člana, država ugovornica u posjedu radioaktivnog materijala, uređaja ili nuklearnog objekta, može tražiti pomoć i saradnju drugih država ugovornica, posebno zainteresiranih država ugovornica, i eventualnih relevantnih međunarodnih organizacija, a najprije Međunarodne agencije za atomsku

energiju. Države ugovornice i relevantne međunarodne organizacije potiču se da pružaju maksimalnu moguću pomoć, u skladu s ovim stavom.

6. Države ugovornice, koje su uključene u raspolaganje ili zadržavanje radioaktivnih materijala, uređaja ili nuklearnog objekta, prema ovom članu će obavijestiti generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju o načinu na koji se postupilo s takvim objektom, ili o načinu na koji je on zadržan. Generalni direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju će takve informacije dostaviti drugim državama ugovornicama.

7. U slučaju eventualnog obavješćavanja u vezi sa prekršajem navedenim u članu 2., ništa u ovom članu neće ni na koji način utjecati na pravila međunarodnog prava koja se tiču odgovornosti za nuklearnu štetu, ili druga pravila međunarodnog prava.

Član 19.

Država ugovornica, u kojoj je navodni prekršitelj krivično gonjen će, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i važećim procedurama, obavijestiti o konačnom ishodu postupka generalnog sekretara Ujedinjenih naroda, koji će tu informaciju dostaviti ostalim državama ugovornicama.

Član 20.

Države ugovornice će obaviti međusobne konsultacije, bilo direktno, ili preko generalnog sekretara Ujedinjenih naroda, uz pomoć međunarodnih organizacija prema potrebi, radi osiguravanja efikasne primjene odredbi ove Konvencije.

Član 21.

Države ugovornice će izvršavati svoje obaveze prema ovoj Konvenciji na način koji je u skladu sa principima suverene jednakosti i teritorijalnog integriteta država i neuplitanja u unutarnje poslove drugih država.

Član 22.

Ništa u ovoj Konvenciji ne daje pravo nekoj državi ugovornici da, na teritoriju druge države ugovornice, vrši jurisdikciju i obavlja druge funkcije koje su isključivo rezervirane za organe te druge države ugovornice, na osnovu njenog unutarnjeg prava.

Član 23.

1. Svaki spor između dvije ili više država ugovornica u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove Konvencije, koji ne bude mogao biti riješen pregovorima u razumnom vremenskom roku bit će, na zahtjev jedne od njih, predat na arbitražu. Ako, u roku od šest mjeseci od datuma predaje zahtjeva za arbitražu, strane ne budu u stanju da se sporazumiju o organiziranju arbitraže, bilo koja od ovih strana spor može uputiti Međunarodnom sudu pravde, podneskom, u skladu sa Statutom Suda.
2. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja ove Konvencije ili njenog pristupanja, izjaviti da se ne smatra obaveznom prema stavu 1. ovog člana. Stav 1. neće biti obavezujući za druge države ugovornice u odnosu na onu državu ugovornicu koja je stavila takvu rezervu.
3. Svaka država, koja je izjavila rezervu u skladu sa stavom 2. ovog člana može, u bilo koje vrijeme, povući tu rezervu obavještanjem generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član 24.

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje svim državama, od 14. septembra 2005. do 31. decembra 2006. godine, u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku.
2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju deponiraju se kod generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.
3. Ova Konvencija je otvorena za pristupanje svim državama. Instrument o pristupanju deponira se kod generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član 25.

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetog dana od datuma deponiranja dvadeset drugog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju kod generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.
2. Za svaku državu koja ratificira, prihvati, odobri ili pristupi Konvenciji nakon polaganja dvadeset drugog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili

pristupanju, Konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon što ta država deponira instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

Član 26.

1. Država ugovornica može predložiti izmjenu i dopunu Konvencije. Predložena izmjena i dopuna podnosi se depozitaru, koji će je odmah cirkulirati svim državama ugovornicama.
2. Ako većina država ugovornica zahtijeva od depozitara da se sazove konferencija, kako bi bile razmotrene predložene izmjene i dopune, depozitar treba pozvati sve države ugovornice da prisustvuju takvoj konferenciji, koja će biti sazvana najmanje tri mjeseca poslije slanja poziva.
3. Konferencija će uložiti napore da se osigura usvajanje izmjena i dopuna konsenzusom. Ako to nije moguće, izmjene i dopune će biti usvojene dvotrećinskom većinom svih država ugovornica. Svaku izmjenu i dopunu, koja bude usvojena na konferenciji, depozitar će odmah cirkulirati svim državama ugovornicama.
4. Izmjena i dopuna, usvojena prema stavu 3. ovog člana, stupa na snagu u odnosu na svaku državu ugovornicu koja deponira svoj instrument o ratifikaciji, prihvatanju, pristupanju ili odobrenju izmjene i dopune tridesetog dana od datuma kad dvije trećine država ugovornica deponiraju svoj odgovarajući instrument. Nakon toga, izmjena i dopuna stupa na snagu u odnosu na svaku državu ugovornicu tridesetog dana od datuma na koji ta država deponira odgovarajući instrument.

Član 27.

1. Svaka država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju pismenim obavještenjem, upućenim generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda.
2. Otkaz proizvodi djelovanje nakon godinu dana od datuma prijema obavještenja od strane generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član 28.

Originalni tekst ove Konvencije, čiji je tekst na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku jednako vjerodostojan, bit će deponiran kod

generalnog sekretara Ujedinjenih naroda, koji će ovjerene kopije poslati svim državama.